



MW / Przyjaciele

DESA
UNICUM

SKARBY MUZEUM NARODOWEGO W WARSZAWIE

AUKCJA ADOPCJI

AUKCJA 19 WRZEŚNIA 2022 WARSZAWA



PARTNERZY STOWARZYSZENIA

PARTNER PRAWNY STOWARZYSZENIA



artinfo.pl



SKARBY MUZEUM NARODOWEGO W WARSZAWIE

AUKCJA ADOPCJI

AUKCJA 19 WRZEŚNIA 2022

ORGANIZATORZY
STOWARZYSZENIE PRZYJACIELE
MUZEUM NARODOWEGO W WARSZAWIE
MUZEUM NARODOWE W WARSZAWIE
DESA UNICUM



CZAS AUKCJI
19 września 2022 (poniedziałek), 19:00

MIEJSCE AUKCJI
Muzeum Narodowe w Warszawie
Al. Jerozolimskie 3, Warszawa

KOORDYNATORZY

Julia Materna
tel. 22 163 66 52, 538 649 945
j.materna@desa.pl

Michał Bolka
tel. 22 163 67 03, 664 981 449
m.bolka@desa.pl

ZLECENIA LICYTACJI
zlecenia@desa.pl, 22 163 67 00

DOM AUKCYJNY

ul. Piękna 1A, 00-477 Warszawa
poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00
tel. 22 163 66 00, biuro@desa.pl

BIURO OBSŁUGI KLIENTA

poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00, tel. 22 163 66 00, bok@desa.pl

BIURO PRZYJĘĆ

poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00, tel. 22 163 66 10, wyceny@desa.pl

WYCENY BIŻUTERII:

poniedziałek 11:00 – 15:00, środa 14:00 – 18:00, tel. 795 122 718, bizuteria@desa.pl

PUNKT WYDAŃ OBIEKTÓW:

poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00, tel. 22 163 66 20, wydania@desa.pl

ZLECENIA AUKCYJNE

przyjmujemy mailowo i telefonicznie tel. 22 163 67 00, zlecenia@desa.pl

WYSTAWY AUKCYJNE

WSTĘP WOLNY
kalendarz wystaw dostępny na www.desa.pl

SEKRETARIAT ZARZĄDU

Łukasz Wasilewski, tel. 22 163 66 65, 795 122 698, l.wasilewski@desa.pl

KONTA BANKOWE

mBank S.A. Swift: BREXPLPWMBK
PLN: 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002
EUR: 43 1140 2062 0000 2380 1100 1005
USD: 16 1140 2062 0000 2380 1100 1006

NIP: 5272644731 / REGON: 142733824 / KRS: 0000718495
Spółka zarejestrowana w Sądzie Rejonowym
dla m.st. Warszawy XII Wydział Gospodarczy,
kapitał zakładowy 13 314 000 zł

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM JEST CZĘŚCIĄ HOLDINGU

DESA^{SA}

ZARZĄD DESA S.A.

JULIUSZ WINDORBSKI Prezes Zarządu | MARCIN SOBKA Członek Zarządu

RADA NADZORCZA DESA S.A.

ROBERT JĘDRZEJCZYK Przewodniczący | ADAM NIEWIŃSKI Członek Rady Nadzorczej | IRENEUSZ PIECUCH Członek Rady Nadzorczej

GRZEGORZ KRÓL Członek Rady Nadzorczej | KRZYSZTOF JUZOŃ Członek Rady Nadzorczej

ZARZĄD DESA UNICUM



AGATA SZKUP
Prezes Zarządu



MAŁGORZATA KULMA
Członek Zarządu



IZA RUSINIAK
Członek Zarządu

RADA NADZORCZA DESA UNICUM



JULIUSZ WINDORBSKI
Przewodniczący Rady Nadzorczej



JAN KOSZUTSKI
Członek Rady Nadzorczej



MARCIN CZERNIK
Członek Rady Nadzorczej

DZIAŁ ROZLICZEŃ

Urszula Przepiórka
Kierownik Działu
u.przepiorka@desa.pl
tel. 22 163 66 01, 795 121 569

Magdalena Ołtarzewska
m.oltarzewska@desa.pl
tel. 22 163 66 03, 506 252 044

Karolina Pułanecka
k.pulanecka@desa.pl
tel. 538 955 848

DZIAŁ ADMINISTROWANIA OBIEKTAMI

Justyna Płocińska
Kierownik Działu
Administrowania Obiektami
j.plocinska@desa.pl
tel. 22 163 66 21, 538 977 515

Paweł Wątroba
Specjalista ds. obiektów
p.watroba@desa.pl
tel. 22 163 66 21, 514 446 849

Paweł Wołyniak
p.wozyniak@desa.pl
tel. 22 163 66 21, 506 251 934

Kamil Lisek
k.lisek@desa.pl
tel. 538 818 480

DZIAŁ LOGISTYCZNY

Karol Kosowski
Kierownik
k.kosowski@desa.pl
tel. 514 446 885

Kacper Tomaszewicz
Ekspert ds. projektów
specjalnych i klientów VIP
k.tomaszewicz@desa.pl
tel. 795 122 708

DZIAŁ FOTO

Marcin Koniak
Kierownik Działu
m.koniak@desa.pl
tel. 22 163 66 74, 664 981 456

Paweł Bobrowski
Fotograf
p.bobrowski@desa.pl
tel. 22 163 66 75

Marek Krzyżanek
Fotograf
m.krzyzanek@desa.pl
tel. 22 163 66 46

DZIAŁ IT

Piotr Gołębiowski
Kierownik Projektów IT
p.golebiowski@desa.pl
tel. 502 994 225

Eryk Łakomy
Asystent ds. IT
e.lakomy@desa.pl
tel. 664 150 861

DZIAŁ MARKETINGU I PR

Marta Wiśniewska
Dyrektor Marketingu
m.wisniewska@desa.pl
tel. 795 122 709

Danuta Maciejewska-Bogusz
Kierownik projektów internetowych
d.maciejewska@desa.pl
tel. 664 981 461

Elżbieta Kopeć
Redaktor strony desa.pl
e.kopec@desa.pl
tel. 502 994 227

Arkadiusz Kowalski
Grafik DTP
a.kowalski@desa.pl
tel. 788 269 944

Paulina Babicka
Grafik kreatywny
p.babicka@desa.pl

Damian Dubielis
Koordynator ds. marketingu
d.dubielis@desa.pl
tel. 787 255 660

Michalina Komorowska
Młodszy redaktor strony internetowej
m.komorowska@desa.pl
tel. 882 350 575

Weronika Zarzycka
Fotoedytor
w.zarzycka@desa.pl
tel. 880 526 448

Public Relations – pr@desa.pl

DEPARTAMENT SPRZEDAŻY



MAŁGORZATA NITNER
Dyrektor Departamentu Sprzedaży
m.nitner@desa.pl
22 163 67 02, 514 446 892



ALEKSANDRA ŁUKASZEWSKA
a.lukaszewska@desa.pl
22 163 67 05, 664 981 465



MICHAŁ BOLKA
m.bolka@desa.pl
22 163 67 03, 664 981 449



KAROLINA CIEŚIELSKA-SOPIŃSKA
k.ciesielska@desa.pl
22 163 67 12, 668 135 447



JADWIGA BECK
j.beck@desa.pl
795 122 720



MAJA LIPIEC
m.lipiec@desa.pl
22 163 67 07, 538 647 637



ALEKSANDRA KASPRZYŃSKA
a.kasprzynska@desa.pl
506 252 031



KINGA SZYMAŃSKA
k.szymanska@desa.pl
698 668 221



TERESA SOLDENHOFF
t.soldenhoff@desa.pl
506 251 833



JULIA SŁUPECKA
j.slupecka@desa.pl
532 750 005



NATALIA KOWALEK
n.kowalek@desa.pl
880 334 401



JULIA GORLEWSKA
j.gorlewska@desa.pl
664 981 450



MARIA JAROMSKA
m.jaromska@desa.pl
889 752 214



ANNA ROŻNIECKA
a.rozniecka@desa.pl
795 121 574



JOANNA WOLAN
j.wolan@desa.pl
538 915 090

BIURO OBSŁUGI KLIENTA



MAGDALENA BERBEKA
m.berbeka@desa.pl
734 640 044

DEPARTAMENT PROJEKTÓW AUKCYJNYCH



ARTUR DUMANOWSKI
Dyrektor Departamentu
Projektów Aukcyjnych
a.dumanowski@desa.pl
22 163 66 42, 795 122 725



ANNA SZYNKARCZUK
Kierownik Działu
Sztuka Współczesna
a.szynkarczuk@desa.pl
22 163 66 41, 664 150 866



TOMASZ DZIEWICKI
Kierownik Działu
Sztuka Dawna
t.dziewicki@desa.pl
22 163 66 46, 735 208 999



JULIA MATERNA
Kierownik Działu
Projekty Specjalne
j.materna@desa.pl
22 163 66 52, 538 649 945



JOANNA TARNAWSKA
Ekspert Komisji Wycen i Ocen
Sztuka polska XIX i XX w.
j.tarnawska@desa.pl
22 163 66 11, 698 666 189



MAREK WASILEWICZ
Starszy Specjalista
Sztuka Dawna, Grafika artystyczna
m.wasilewicz@desa.pl
22 163 66 47, 795 122 702



KATARZYNA ŻEBROWSKA
Starszy Specjalista
Fotografia Kolekcjonerska
k.zebrowska@desa.pl
22 163 66 49, 539 546 701



MAGDALENA KUŚ
Starszy Specjalista
Sztuka Użytkowa
m.kus@desa.pl
22 163 66 44, 795 122 718



CEZARY LISOWSKI
Starszy Specjalista
Sztuka Użytkowa, Design
c.lisowski@desa.pl
22 163 66 51, 788 269 908



AGATA MATUSIELAŃSKA
Specjalista
Sztuka Współczesna
Prace na papierze
a.matusielanska@desa.pl
22 163 66 50, 539 546 699



KAROLINA STANISŁAWSKA
Specjalista
Sztuka Młoda i Najnowsza
k.stanislawska@desa.pl
22 163 66 43, 664 150 864



ALICJA SZNAJDER
Specjalista
Sztuka Współczesna
a.sznajder@desa.pl
22 163 66 45, 502 994 177



ANNA KOWALSKA
Specjalista
Sztuka Współczesna
a.kowalska@desa.pl
22 163 66 55, 539 196 531



MICHAŁ SZAREK
Specjalista
Sztuka Dawna
m.szarek@desa.pl
22 163 66 53, 787 094 345



OLGA WINIARCZYK
Specjalista
Komiks i Ilustracja
o.winiarczyk@desa.pl
22 163 66 54, 664 150 862



MONIKA ZABIEŁOWICZ
Specjalista
Sztuka Użytkowa
m.zabielowicz@desa.pl
664 981 453



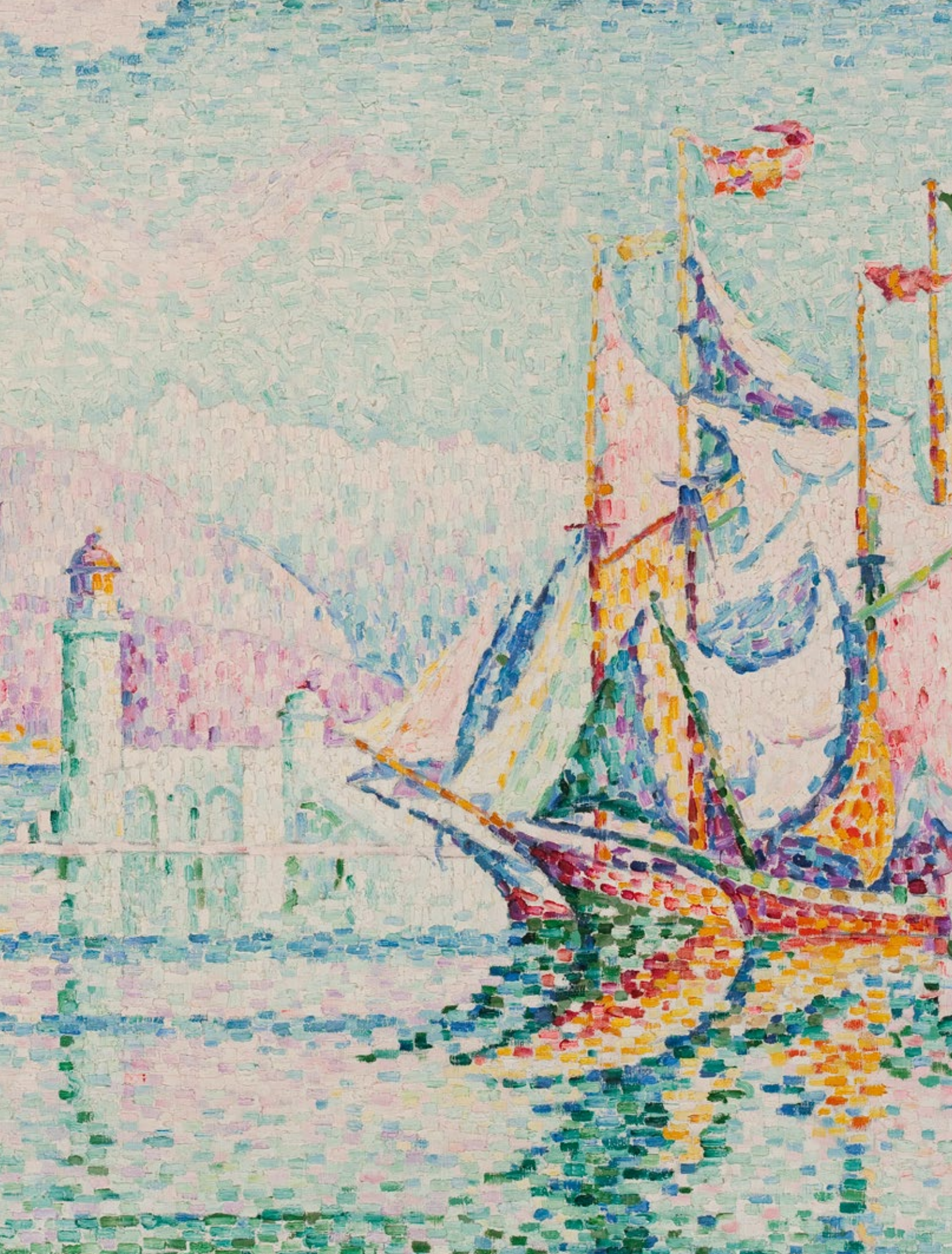
JAN RYBIŃSKI
Specjalista
Sztuka Dawna
j.rybinski@desa.pl
880 525 282



PAULINA BROL
Specjalista
Sztuka Młoda i Najnowsza
p.brol@desa.pl
539 388 299



WIKTOR KOMOROWSKI
Specjalista
Sztuka Współczesna,
Grafika artystyczna
w.komorowski@desa.pl
788 260 055





INDEKS

- Bacciarelli Marcello **3**
- Botticelli Sandro **19**
- Brodowski Antoni **16**
- Chełmoński Józef **5**
- de Cock Jan Wellens **24**
- Friedrich Kersting Georg **4**
- Krafft Per **2**
- Malczewski Jacek **8–10**
- Matejko Jan **20**
- Mehoffer Józef **11**
- Podkowiński Władysław **12**
- Ruszczyk Ferdynand **7**
- Saenredam Pieter Jansz. **17**
- Savery Roelant **23**
- Signac Paul **6**
- Stattler Wojciech Korneli **15**
- van Reymerswaele Marinus Claeszoon **22**
- Vernet Claude-Joseph **13**
- Vigée Le Brun Élisabeth-Louise **14**
- Vinckboons David **21**
- von Heemskerck Maerten **18**
- Żmurko Franciszek **1**

Szanowni Państwo,

uczestnicząc w obecnej aukcji adopcji "Skarby Muzeum Narodowego w Warszawie" przyczyniacie się do powstania kolekcji Autoportrety XXI. Dochód z licytacji posłuży jej sfinansowaniu.

Z inicjatywy Dyrektora Muzeum Narodowego w Warszawie dr hab. prof. UJ Łukasza Gawła stowarzyszenie Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie podjęło się realizacji projektu Autoportrety XXI. Jego idea odwołuje się do kolekcji malarskich przedstawień powstałych na zamówienie Ignacego Karola hr. Korwin-Milewskiego. Niniejsze przedsięwzięcie stanowi przypomnienie tego unikalnego przykładu mecenatu prywatnego, mającego na celu wsparcie wybitnych twórców epoki.

Postać Korwin-Milewskiego jest w równym stopniu szczególna jak jego kolekcja autoportretów. Urodzony w 1846 na Litwie, w rodzinie ziemiańskiej, zdobył wykształcenie prawnicze w dzisiejszym Tartu, w Estoni. Ukończył także studia malarskie na Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Monachium. Swoją majątek przeznaczał na zlecenia dla artystów. Fundował im także stypendia malarskie. Kierując się znawstwem i intuicją, w ciągu przeszło 30 lat (1879-1910) zgromadził ponad 200 dzieł malarstwa polskiego. Najlepiej i najliczniej była reprezentowana twórczość artystyczna ostatniej ćwierci XIX wieku. Wszyscy wybitni artyści tamtych czasów mieli w tym zbiorze kilka lub kilkanaście swych najlepszych dzieł.

Szczególne miejsce w kolekcji Korwin – Milewskiego zajmuje zbiór kilkunastu autoportretów znakomitych polskich artystów z przełomu XIX i XX wieku. Chciał, by jego kolekcję malarstwa, pogrupowaną według autorów, zaczynał pokaz ich wizerunków. Zamówił ich razem szesnaście u: Tadeusza Ajdukiewicza, Teodora Axentowicza, Anny Bilińskiej-Bohdanowicz, Aleksandra Gierymskiego, Alfreda Wierusza-Kowalskiego, Józefa Męciny-Krzesza, Michała du Lauransa, Ludwika de Laveaux, Jacka Malczewskiego, Jana Matejki, Antoniego Piotrowskiego, Kazimierza Pochwalskiego, Mieczysława Reyznera, Alfreda Römpera, Wincentego Wodzinowskiego, Franciszka Żmurki oraz dwa portrety, Józefa Brandta i Michała Wywiórskiego. Miały one ustalony wymiar i układ kompozycyjny. Z wyjątkiem Jana Matejki – który narzucił własną koncepcję wizerunku – wszyscy artyści zastosowali się do wytycznych kolekcjonera. Portrety przedstawiające postaci naturalnej wielkości, ujęte w $\frac{3}{4}$ wysokości, w postawie stojącej, z paletą w dłoni, na neutralnym tle – stworzyły szczególnie ciekawy dział kolekcji. Ten cenny zbiór został zakupiony trzy lata po śmierci kolekcjonera, w 1929, od spadkobiercy Milewskiego, Szymona Meysztowicza przez warszawskie muzeum.

Dziś świat sztuki wygląda inaczej niż ponad 100 lat temu, dlatego kierujemy nasze zaproszenie nie tylko do malarzy i malarek, ale także do artystów i artystek tworzących w szeroko pojętej dziedzinie sztuk wizualnych. Nowoczesnie rozumiane pojęcie „autoportretu” znacznie wykracza poza podobiznę artysty, oznaczać może bardzo różne dzieła powstające w procesie, czy to analizy miejsca artysty w społeczeństwie, czy poprzez spojrzenie skierowane poza świat materialny - w głąb samego siebie. Do momentu zamknięcia pracy nad tym katalogiem nasze zaproszenie do projektu przyjęli: Paweł Althamer, Mirosław Bałka, Agnieszka Brzeżańska, Rafał Bujnowski, Izabella Gustowska, Zuzanna Janin, Łukasz Korolkiewicz, Katarzyna Krakowiak, Zbigniew Libera, Rafał Milach, Jarosław Modzelewski, Agnieszka Polska, Karol Radziszewski, Joanna Rajkowska, Wilhelm Sasnal, Jadwiga Sawicka, Aleksandra Waliszewska, Artur Żmijewski. Trwają rozmowy z dwiema kolejnymi artystkami. Mamy nadzieję zgromadzić co najmniej dwadzieścia autoportretów. Kolekcja, której powstanie umożliwi mecenat stowarzyszenia Przyjaciele MNW, zostanie przekazana do zbiorów MNW, gdzie będzie stanowić osobną, nierozdzielalną całość. Premierowy pokaz kolekcji uświetni obchody kolejnej rocznicy powstania Muzeum Narodowego w Warszawie. Gest powrotu do koncepcji sprzed stulecia pokazuje ciągłość tradycji kultury artystycznej, jednocześnie otwierając się na nowe nurty w sztuce i nowe rozumienie roli artysty, dzieła sztuki i instytucji muzeum. W kolejnych latach kolekcja autoportretów będzie prezentowana rotacyjnie w galerii sztuki współczesnej.

Paweł Kastory
Prezes Stowarzyszenia „Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie”



MUZEUM NARODOWE W WARSZAWIE

Muzeum Narodowe w Warszawie to jedno z najstarszych muzeów sztuki w Polsce. Mimo skromnej przestrzeni gromadzi blisko 830 tysięcy dzieł sztuki polskiej i zagranicznej – od antyku do współczesności, które cechuje niezwykle bogactwo tematyczne, pozwalające dotrzeć do szerokiego grona odbiorców. Muzeum Narodowe to nie tylko gmach ze zbiorami. Miejsce to przede wszystkim skupia w sobie wybitnych specjalistów zajmujących się sztuką, pieczołowicie przygotowujących wystawy, katalogujących zbiory, czy konserwujących dzieła sztuki, dzięki którym możemy podziwiać gromadzone przez lata obiekty o niezwyklej klasie artystycznej.

STOWARZYSZENIE PRZYJACIELE MNW

Instytucje takie jak Muzeum Narodowe w Warszawie powołuje się bez określania horyzontu czasowego ich istnienia. Nasze Muzeum ma 160 lat, nasze stowarzyszenie 106 lat. Mimo to czujemy się na początku drogi. W obecnym kształcie istniejemy od siedmiu lat, a staramy się pracować na to, by wraz z Muzeum przetrwać, co najmniej, kolejne 160 lat. Naszą rolą jest promowanie tego co dzieje się w Muzeum, Gmachu Głównym i jego oddziałach, finansowe wspieranie prowadzonych przez Muzeum działań i oferowanie naszym członkom jak największej ilości unikalnych doznań związanych z jego bogatymi zbiorami i niezwyklejmi ludźmi, którzy się nimi opiekują.



Anna Bilińska
1854-1893

Artystka



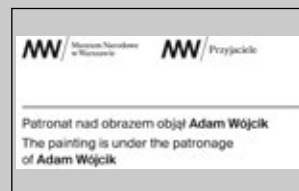
NA CZYM POLEGA AUKCJA ADOPCJI?

Jest to połączenie przyjemności – zaadoptowania ulubionego obrazu i powiązania z nim nazwiska swojego lub bliskich (rodziców, dzieci, wnuków) oraz pożytku przekazania środków na potrzeby Muzeum Narodowego w Warszawie. Adopcja może być prezentem na różne okazje. Zaadoptować może nie tylko osoba prywatna, ale także firma. Treść tabliczki, która wisi obok dzieła przez cały okres adopcji, jest ustalana z donatorem.

CO OTRZYMA ZWYCIĘZCA AUKCJI?

Jeśli wygrasz licytację wybranego dzieła:

- Otrzymasz bilet roczny do MNW, dzięki któremu będziesz mógł cieszyć się nieograniczonym wstępem na wystawy stałe i czasowe w gmachu głównym MNW i jego oddziałach wraz z osobą towarzyszącą przez 365 dni od daty otrzymania biletu.
- Otrzymasz także specjalny „Certyfikat adopcji”, który zostanie wręczony przez Dyrektora MNW oraz Prezesa Stowarzyszenia podczas uroczystej inauguracji rocznej adopcji.
- Obok dzieła przez okres roku zawiśnie tabliczka z informacją o adopcji. Przykładowe tabliczki prezentujemy poniżej. Jeśli Muzeum zostanie zamknięte lub Twój obraz nie będzie przez jakiś czas ekspozycyjny Twoja adopcja zostanie wydłużona o długość braku ekspozycji.
- Informacja o adopcji poszczególnych dzieł, wraz z imieniem i nazwiskiem osoby adoptującej zostanie opublikowana na stronie internetowej Stowarzyszenia www.przyjacielemnw.pl



DOCHÓD Z AUKCJI

Przeznaczony zostanie na stworzenie kolekcji Autoportrety XXI, o którym szerzej opowiada Paweł Kastory Prezes Stowarzyszenia Przyjaciele MNW we wstępie do niniejszego katalogu.

Organizatorzy:

MNW / Przyjaciele

MNW / Muzeum Narodowe w Warszawie

DESA UNICUM

Partner:

artinfo.pl

Anna Bilińska
1854-1893

Artystka





Paweł Kastory Prezes Stowarzyszenia



Małgorzata Wandzel Wiceprezes Stowarzyszenia



Michał Suchora Członek Zarządu Stowarzyszenia



Joanna Błaszczak Członek Zarządu Stowarzyszenia



Anna Knapiek Członek Zarządu Stowarzyszenia



Anna Zimecka Członek Zarządu Stowarzyszenia

MW / Przyjaciele

Dołącz do nas i wspieraj z nami
Muzeum Narodowe w Warszawie
www.przyjacielemnw.pl
+48 570 105 177



Magda Bodis Członek Zarządu Stowarzyszenia



Jacek Olechowski Rada Nadzorcza Stowarzyszenia



Karolina Wolff-Leśnodorska Rada Nadzorcza Stowarzyszenia



Krzysztof Zakrzewski Rada Nadzorcza Stowarzyszenia



Karolina Toczek-Wieczorek Dyrektor Stowarzyszenia



Karolina Radziejewska Kierownik ds. członków Stowarzyszenia i projektów specjalnych

1

FRANCISZEK ŻMURKO

1859-1910

Z rozkazu padyszacha, 1888

olej/plótno, 135,5 × 240 cm

z Państwowych Zbiorów Sztuki, w MNW od 1956

nr inw. MP 202 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Akademickie obrazy ukazujące tematy z grecko-rzymskiej mitologii, świata antyku i Orientu cieszyły się ogromnym zainteresowaniem burżuazyjnego społeczeństwa w drugiej połowie XIX wieku. Zarówno w arkadyjskich idyllach, jak i w scenach haremowych ze szczególnym upodobaniem ukazywano nagie kobiety o idealnych, posagowych, emanujących zmysłowością ciałach. Niejednokrotnie te orientalne motywy odzwierciedlały dekadencją fascynację współzależnością piękna i śmierci, rozkoszy i okrucieństwa. Reprezentatywny dla tego nurtu jest obraz Franciszka Żmurki. W scenarii haremu, wśród połyskliwych tkanin i klejnotów, artysta ukazał piękne ciało zamordowanej odaliski. Dramatyczną, a zarazem duszną, zmysłową atmosferę tej sceny, podkreślają ozdobne, ograniczające głębię przestrze-

ni draperie, rozrzucone w nieładzie przedmioty, a także kontrast światła i mroku. Starannie zaaranżowana poza martwej odaliski podkreśla finezyjne linie jej ciała i delikatną, świetlistą karnację. Dzieło to należy do najlepszych prac Żmurki. Wyróżnia je harmonijna gama kolorystyczna i perfekcja warsztatowa.

Franciszek Żmurko cieszył się uznaniem zarówno publiczności, jak i krytyki. Był członkiem monachijskiego Kunstverein. Pod pretekstem przedstawiania scen historycznych, zwłaszcza antycznych i orientalnych, malował zmysłowe, kobiece akty.



2

PER KRAFFT

1724-1793

Portret króla Stanisława Augusta w kirysie, ok. 1767

olej, płótno, 183 × 131,5

zakup, 1925

nr inw.: MP 4511 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

To jeden z najwcześniejszych portretów Stanisława Augusta Poniatowskiego jako króla. Namalował go wybitny szwedzki portrecista Per Krafft. Na dwór polskiego króla (gdzie pełnił rolę nadwornego malarza w latach 1767–1768) został zaproszony dzięki renomie, którą zdobył jako nadworny malarz dworu margrabiego von Bayeruth oraz profesor tamtejszej Akademii Sztuk.

Stanisław August Poniatowski dążył do wykreowania portretu – reprezentacyjnego wizerunku swojej osoby – który oddałby w należyty sposób powagę i splendor monarszej władzy. Krafft uwiecznił monarchę w lekkiej zbroi – kirysie, w konwencji *rex armatus*, popularnej od początku nowożytności. Z biegiem lat zbroja taka uzyskiwała znaczenie nie tylko uniwersalnego emblematu władzy, w tym władzy wojskowej, ale i symbolu mocy moralnej. Jeśli chodzi o pozę, kompozycję i akcesoria, Krafft odwołał się, zapewne zgodnie z życzeniem Stanisława Augusta, do tradycji królewskich portretów francuskich, zwłaszcza do reprezentacyjnego wizerunku Ludwika XV w zbroi pędzla Carla van Loo, rozpowszechnionego za pośrednictwem ryciny Nicolasa Larmessina. Stanisław August został ukazany w srebrzystym kirysie nałożonym na złotawy, skórzany kolet, którego mankiety i dolna partię ozdobiono haftem złotą nicią. Na piersi króla wyróżnia się błękitna szarfa Orderu Orła Białego oraz pruski Order Orła Czarnego, zawieszony na czerwonej wstędze na szyi. Władca wspiera prawe ramię na regimencie, (atrybucie dowództwa armii), poniżej którego na stole widnieją insygnia władzy – korona i jabłko. Z dwóch namalowanych przez Kraffta wersji portretu (druga znajduje się na Zamku Królewskim w Warszawie), ta w MNW prezentuje nieco wyższy poziom artystyczny, ze względu na bardziej sugestywne i harmonijne opracowanie rysów monarchy. Żaden z tych obrazów nie należał do kolekcji króla: jeden był własnością biskupa i poety Ignacego Krasickiego, drugi – być może ten z MNW – może pochodzić z założonej przez Stanisława Augusta Szkoły Rycerskiej.

Per Krafft był czynny w Szwecji i Danii już około 1750 roku, ale kształcenie artystyczne cyelowal jeszcze przez dziesięć lat w Paryżu, w pracowniach Jeana Baptiste'a Simeona Chardina oraz swojego, niezwykle cenionego już wówczas rodaka, Alexandra Roslina.



MARCELLO BACCIARELLI

1731-1818

Portret Stanisława Augusta z klepsydrą, 1793

olej, płótno, 111,5 × 85,5 [136 × 104 × 8] cm

zakup, 1961

nr inw. MP 312 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Portret przedstawia króla Stanisława Augusta Poniatowskiego u schyłku panowania. Powstał w czasie, gdy Rosja i Prusy dokonywały II rozbioru Polski (porozumienie rozbiorowe zawarto 23 stycznia 1793), w następstwie przegranej przez Rzeczpospolitą wojny obronnej i obalenia Konstytucji 3 maja.

Władca ukazany jest zgodnie z wyszukаныmi kanonami ikonograficznym epoki, jako oświeceniowy *homme des lettres*: w zaciśniętym gabinecie, w domowym stroju – szlafroku (co dodatkowo oznacza zmniejszenie dystansu monarchy wobec poddanych). Towarzyszą mu rekwizyty o przemysłowej, erudycyjnej wymowie (globus w tle, na stole klepsydra, którą otacza królewska korona). Były one przedmiotem wielu analiz naukowych.

Konterfekt wykonany został według konceptu samego monarchy. Nazwał go „portretem alegorycznym” i na życzenie władcy powielany był w wielu replikach i kopiach malarskich oraz rycinach, które król rozdawał członkom rodziny i znaczącym osobistościom świata polityki. Szttychy, wykonane według tego portretu, trafiły również na europejskie dwory panujących.

Portret jest swoistym „testamentem” ideowym Stanisława Augusta. Obraz unaoczniał oglądającym duchowe cierpienie władcy w obliczu nieszczęść, które dotknęły Polskę i miał usprawiedliwiać jego niepopularne decyzje polityczne. Uzmysłowieniu odbiorcom rozpacz monarchy służył m.in. odwołanie do Dydony, mitycznej królowej Kartaginy. Aluzją do niej jest widoczna na oskrzynie stołu inskrypcja *Quaesivit coelo Lucem* (Szukała światła na niebie), zaczerpnięta z IV księgi Eneidy Wergiliusza. Poniżej tego napisu na listwie profilowej Bacciarelli uwiecznił majuskułą królewskie imiona i tytuły oraz rok powstania dzieła *MLCCXXXIII*, a jeszcze niżej dodał własną sygnaturę z datą miesięczną (*Aprilis*).

Obraz z MNW to jedyna wersja tego portretu, spośród dziewiętnastu znanych malarskich realizacji, sygnowana przez twórcę. Jest ona najbardziej harmonijna pod względem kompozycji, opracowania malarskiego i oddania majestatu monarchy, przeczuwającego kres swych rządów.

Marcello Bacciarelli uznawany jest za prekursora narodowej szkoły malarstwa polskiego. Oprócz licznych portretów króla Stanisława Augusta, jego rodziny, przedstawicieli polskiej arystokracji, pozostawił po sobie m.in. cykl „Poczet królów Polski” w Pokoju Marmurowym Zamku Królewskiego w Warszawie oraz obrazy o tematyce historycznej i mitologicznej na Zamku i w innych królewskich rezydencjach.



4

GEORG FRIEDRICH KERSTING

1785-1847

Hafciarka, 1817

olej, deska, 47 × 36

zakup, 1984

nr inw. M.Ob. 2073 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Obraz przedstawia Louise Seidler, malarkę studiującą w Dreźnie, która utrzymywała się z wyrobu koronek. Seidler była podopieczną Johanna Wolfganga Goethego. Młoda kobieta zajęta ręczną robótką ukazana jest w przytulnym i zacisznym mieszczańskim wnętrzu, wyposażonym w biedermeierowskie meble. Na ścianie wisi kopia Madonny della Sedia Rafaela, ulubionego malarza romantyków niemieckich. Poniżej znajduje się wizerunek mężczyzny w czarnym berecie, być może autoportret Georga Friedricha Kerstinga.

Kersting wyspecjalizował się w przedstawieniach intymnych wnętrz o prostych kompozycjach, przywołujących ducha XVII-wiecznego malarstwa holenderskiego. Urzekają one romantycznym nastrojem, urodą codzienności.

W latach 1815–1818 Georg Friedrich Kersting pracował jako nauczyciel na dworach Aleksandra i Anny Sapiehów w Radzynie Podlaskim i Teofilpolu na Wołyniu.



5

JÓZEF CHEŁMOŃSKI

1849-1914

Bociany, 1900

olej, płótno, 150 × 197 cm

ze zbiorów Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, w MNW od 1942
nr inw. MP 561 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

W późnym malarstwie Józefa Chełmońskiego dominuje pejzaż ożywiony obecnością ptaków lub innych zwierząt. Na obrazach rzadko natomiast pojawiają się ludzie, reprezentujący wiejską społeczność. Zawsze są to postacie anonimowe, ujęte jako integralna część uniwersum. Tacy są także bohaterowie obrazu „Bociany”, przez jednego z monografistów malarza określonego mianem „uświęconego symbolu polskości”. Rytm życia bohaterów obrazu ma charakter pierwotny, jest podporządkowany cyklowi pór roku, wyznaczającemu czas pracy i odpoczynku. Chwila wytchnienia w czasie orki pozwala rolnikowi oderwać wzrok od ziemi i dostrzec sylwetki ptaków – nieomylną zapowiedź nadejścia wiosny, odrodzenia się przyrody. W myśl ludowych wierzeń widok pierwszych przylatujących bocianów wróżył urodzaj, dobrobyt i zdrowie na cały rok. Ojciec i syn spoglądają w niebo ze spokojem, pewni odwiecznego porządku praw natury. Może tylko na twarzy mężczyzny maluje się ledwo uchwytny wyraz tęsknoty za nieograniczoną swobodą szubujących ptaków.

Józef Chełmoński był obdarzony doskonałym zmysłem obserwacji. Od dziecka żyty z wiejską społecznością, tworzył obrazy oddające obyczajowość i charakter mieszkańców wsi.



6

PAUL SIGNAC

1863-1935

Antibes - rano, 1914

olej, płótno, 80 × 120 cm

w MNW od 1946

nr inw. M.Ob. 2520 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Paul Signac, czołowy reprezentant francuskiego neoimpresjonizmu, w roku 1913 osiadł w Antibes, kurorcie położonym na francuskiej Rivierze. Świetliste i malownicze widoki Lazurowego Wybrzeża, które ukazywały różne pory dnia, stały się częstym motywem jego malarstwa. Płótno to, malowane w technice puentylizmu, przedstawia port z żagłowcem i latarnię morską na tle skalistego brzegu o poranku. Dzieło wpisuje się w świetną tradycję francuskiej maryny, mającej tak znakomitych przedstawicieli w malarstwie od XVII do XIX stulecia, jak m.in.: Claude Lorrain, Claude-Joseph Vernet, Claude Monet.

To Paul Signac, wraz z Georges'em Seuratem, wypracował w malarstwie technikę puentylizmu.



7

FERDYNAND RUSZCZYC

1870-1936

Stary dom, 1903

olej, płótno, 93 × 83 cm

dar Aliny i Jakuba Glassów, 1935

nr inw. MP 392 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Obraz przedstawia rodzową siedzibę Ruszczyców w majątku Bohdanów na Wileńszczyźnie – XVII-wieczny drewniany, parterowy dwór z wysokim dachem i gankiem wspartym na kolumnach, nazywany „starym domem” (w przeciwieństwie do wzniesionego później budynku murowanego). Metaforyczny sens obrazu odnosi się do idei trwania, mierzonego następstwem kolejnych pokoleń mieszkańców domu. Przywołuje także topos dworu polskiego – ostoji szlachecko-ziemiańskiej tradycji i twierdzy patriotyzmu w czasach tragicznych doświadczeń narodowej niewoli. Taką interpretację sugeruje dramatyczny, niepokojący nastrój obrazu. Nad wrośniętą w ziemię ludzką siedzibą przesuwają się ciężkie chmury, w podmuchach wiatru płaczą się gałęzie wiciokrzewu, potężną czapą okrywającą dach budynku. Niejednoznaczna wydaje się obecność pawia – od czasów starożytnych ptak ten symbolizuje nieśmiertelność, lecz jego ostry, przenikliwy krzyk odbierany jest jako zwiastun nieszczęścia lub śmierci. Stary dom spłonął podczas II wojny światowej.

Widoki rodzinnego majątku wielokrotnie inspirowały Ferdynanda Ruszczycę, jednak nigdy nie odtwarzał ich w sposób naśladowczy.



8

JACEK MALCZEWSKI

1854-1929

Śmierć artysty, 1909

olej, deska, 107 × 87,5 cm

sygnowany i datowany p.g.: 'J Malczewski | 1909'

dar Jadwigi Górskiej, 1968

nr inw. MP 1215 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Obraz nawiązuje do popularnego w literaturze i malarstwie XIX wieku mitu śmierci artysty. Jacek Malczewski przedstawił martwego mężczyznę, leżącego na desce we wnętrzu pracowni – widoczne są tylko jego nagie nogi. W pracowni znajdują się jeszcze trzy postaci. Jedną z nich to personifikacja śmierci – Thanatos, wyobrażony jako zamyślona kobieta, która trzyma kosę. Na głowie ma wieniec laurowy, co wiąże ją ze Sławą. Druga kobieta, ubrana w ludowy strój i słomianą koronę, całuje stopę martwego artysty. Postać ta może odnosić się do figury Polonii. Kolejna kobieta, ukryta między blejtramami, przyjmuje pozę oznaczającą rozpacz i jako jedyna przynależy do porządku ziemskiej rzeczywistości. Dwie poprzednie postaci pochodzą bowiem ze sfery wyobraźni i wieczności.

Rozpad świata w obrazie na dwie równoległe przestrzenie – realną i fantastyczną – pozwala widzieć w śmierci artysty wydarzenie przełomowe. Postać malarza ulega tu sakralizacji za sprawą powiązania go z Chrystusem i gestu całowania stóp zmarłego.

Rola twórcy w narodzie i społeczeństwie jest jednym z głównych wątków malarstwa Jacka Malczewskiego, ucznia Jana Matejki.



JACEK MALCZEWSKI

1854-1929

Siła źródła (Zatruta studnia), 1914

olej, deska, 232 × 155

zakup, 1969

nr inw. MP 562 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

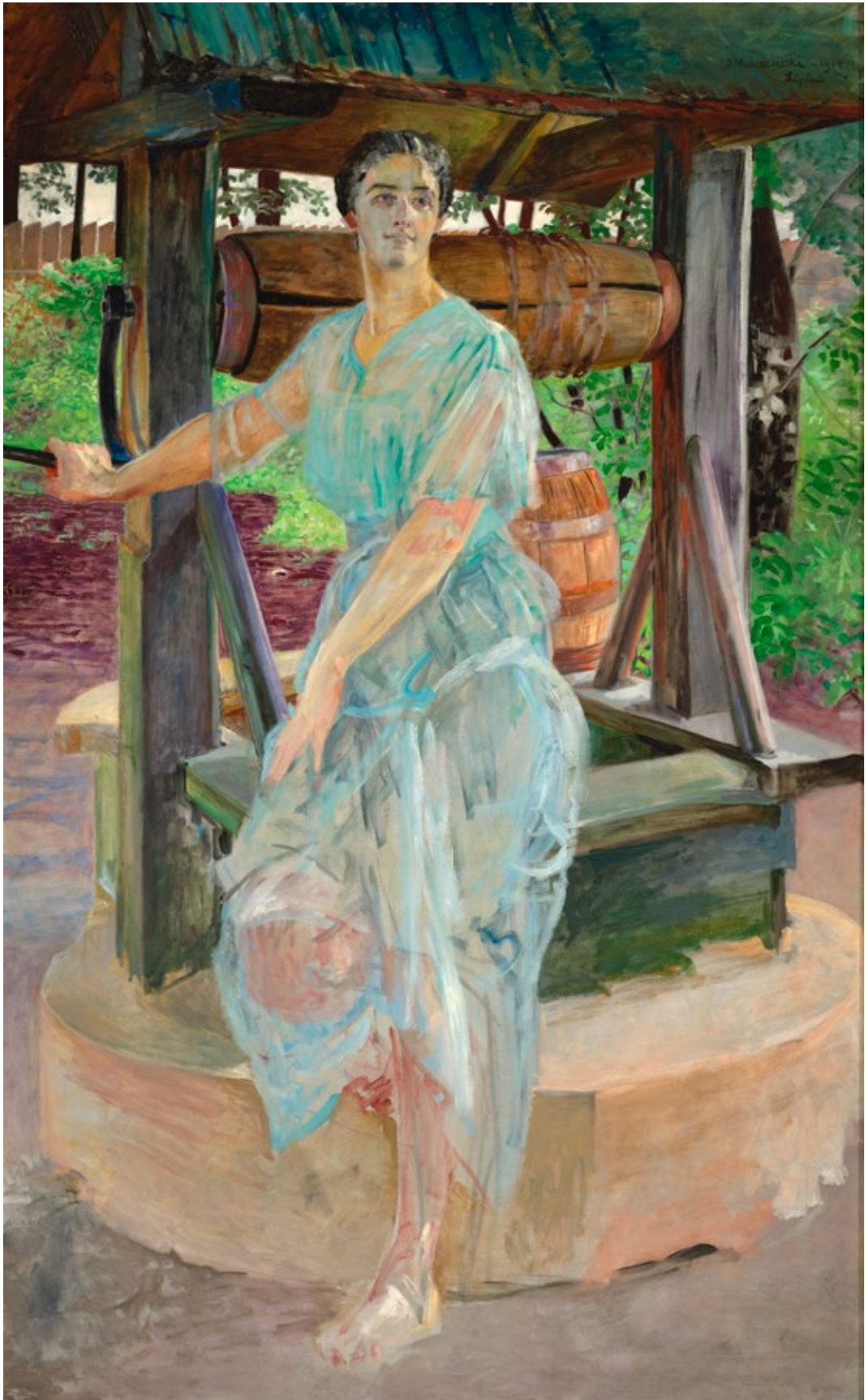
Okres adopcji: 1 rok

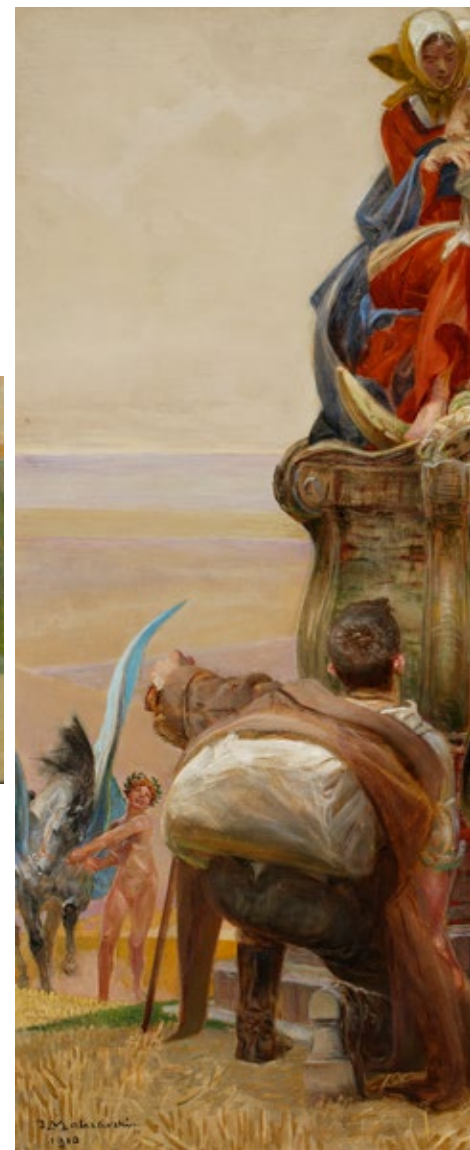
W nieukończonych kompozycji powstałej w lipcu 1914 roku Jacek Malczewski ukazał młodą kobietę, wspartą o kołowrót studzienny, z uśmiechem patrzącą przed siebie. Być może dostrzega w oddali kogoś bliskiego i czeka na utrudzonego wędrowca lub powracającego z Syberii wygnańca, aby ofiarować mu łyk zimnej, orzeźwiającej wody. Na belce, która podpiera daszek nad studnią, wisi bowiem brunatno-zielony płaszcz, który przypomina szynel wojskowy, jeden z ulubionych rekwizytów artysty.

Wyobrażenie studni ze stojącymi przy niej postaciami zaczerpnął Malczewski z tradycji ikonograficznej tematu rozmowy Chrystusa i Samarytanki (Ewangelia wg św. Jana, 4). Inspiracją dla malarza mógł być również mit o Narcyzie opowiedziany w „Metamorfozach” Owidiusza. Jeszcze inna interpretacja tematu odsyła do prastarych wierzeń, odnoszących się do źródła życia i wody żywej.

Młoda kobieta, śmiało spoglądająca przed siebie, może być również interpretowana jako Polonia. Malczewski, jak większość Polaków, z nadzieją patrzył na narastający konflikt polityczny państw zaborczych w lecie 1914 roku. W takim wypadku obraz miałby więc wydźwięk patriotyczny.

Obraz pozostał niedokończony prawdopodobnie z powodu wybuchu I wojny światowej i wyjazdu artysty do Wiednia w październiku 1914 roku. Obecny, wtórny tytuł, sprzyja wielości interpretacji i dowolności analiz, mieszczących się jednak w narracji wizualnej całej twórczości Jacka Malczewskiego. Motyw studni i źródła był wielokrotnie podejmowany przez artystę.





10

JACEK MALCZEWSKI

1854-1929

Idź nad strumienie, tryptyk, 1909-1910

dar Jadwigi Górskiej, 1968
nr inw. MP 1046-1048 MNW

Adoracja Madonny, część środkowa
olej, płótno, 73 × 59 cm
sygnowany i datowany l.d.: 'J Malczewski | 1910'

Pejzaż z jarzębiną, część lewa
olej, tektura, 40 × 90 cm
sygnowany i datowany p.d.: '1909 J Malczewski'

Pejzaż z jarzębiną, część prawa
olej, tektura, 40 × 90 cm
sygnowany p.d.: 'J Malczewski'

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok



Tryptyk nawiązuje do poematu Juliusza Słowackiego Beniowski (1841), choć Jacek Malczewski odszedł w nim od treści utworu i wykreował własną rzeczywistość. Środkową część obrazu zajmuje scena adoracji Matki Boskiej z Dzieciątkiem, której malarz nadał postać chłopki. Madonna siedzi na wyniesieniu przypominającym studnię, wokół którego zebrali się: wędrowiec w wojskowym szynelu, harpia, dwa fauny i muza prowadząca Pegaza – postaci znane z twórczości Malczewskiego.

Na skrzydłach tryptyku przedstawione są rozległe krajobrazy. Drzewa jarzębiny, łąki, ścieżki i fragmenty lasu oraz niewielkie kobiece postacie zostały ujęte w syntetyczne i dekoracyjne formy. W wyniku tych zabiegów krajobraz stracił doczesny wymiar i stał się liryczną przestrzenią wspomnień lub wyobrażeń, pejzażem wewnętrznym. Sytuując krajobrazy obok sceny kultu Malczewski podkreślił duchowy aspekt natury oraz wewnętrzną spójność świata.

Poezja Słowackiego była dla Malczewskiego ważnym źródłem inspiracji od wczesnego okresu twórczości.

11

JÓZEF MEHOFFER

1868-1946

Słońce majowe, 1911

olej, płótno, 95 × 78 cm

sygnowany p. d.: 'Józef Mehoffer'

ze zbiorów Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, w MNW od 1942

nr inw. MP 366 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

„Słońce majowe”, czy jak wolał sam autor Weranda w Jankówce, to dzieło Józefa Mehoffera, jako dojrzałego malarza, spełnionego artystycznie i rodzinnie.

Zakupiony przez małżonków w 1907 stary dwór w Jankówce koło Krakowa, który artysta przebudował i urządził zgodnie z duchem epoki na podmiejską posiadłość otoczoną wspinałym parkiem i ogrodem kwiatowym. Artysta przedstawił zalaną majowym słońcem werandę otwartą ogromnymi oknami na ogród pełen kwitnących krzaków bzu, w którym stoi jego żona Jadwiga. Kobieta zapatrzona w stronę ogrodu napawa się pięknem rozkwitającej wokół natury. Dla wzmocnienia wrażenia idyllicznego szczęścia rodzinnego artysta umieścił w środku kompozycji różę pienną. Intrygująca kompozycja z przeskalowanym drzewkiem różanym, samowarem i filiżankami do herbaty oraz proporcjonalnie za drobną sylwetką pani Mehofferowej przywodzi na myśl japońskie drzeworyty, z ich odmiennym sposobem kształtowania przestrzeni. Wysmakowane zestrojenia kolorystyczne, finezja linii, nasycenie światłem czynią obraz popisem maestrii artysty w przedstawieniu sensualnego stosunku do życia rodzinnego i piękna natury.

W obrazach powstałych w Jankówce Józef Mehoffer znalazły wyraz marzenia artysty o pięknie, harmonii i szczęściu.



12

WŁADYSŁAW PODKOWIŃSKI

1866-1895

Szał, szkic, 1893

olej, płótno, 56 × 46

zakup, 1950

nr inw. MP 338 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Jest to jeden z kilku szkiców poprzedzających namalowanie najbardziej znanego płótna Władysława Podkowińskiego. Szał po wystawieniu w warszawskiej Zachęcie wzbudził skrajne emocje wśród widzów i krytyków. W odczuciu konserwatywnych warstw społeczeństwa tak śmiała wizja erotycznej ekstazy łamała zasady dobrego smaku, ocierając się o pornografię. Jednak przedstawiciele młodego pokolenia dostrzegali w tym dziele wyraz nieskrępowanej swobody twórczej, burzącej dotychczasowe kanony sztuki i normy obyczajowe. Bronili prawa artysty do wyrażania osobistych uczuć: cierpienia, bólu i namiętności.

Naga kobieta czułym gestem obejmuje szyję spiętego do skoku konia, przywodzącego na myśl apokaliptyczną bestię. Obydwoje spadają w nicość wśród jakiejś wirującej kosmicznej materii. Dynamika kompozycji i spoutegowana ekspresja współtworzą symbolikę obrazu. Szał erotycznych namiętności jawi się tu jako wyraz instynktu płciowego – najważniejszej siły determinującej egzystencję człowieka.

Szał Władysława Podkowińskiego uznawany jest za jedno z najwybitniejszych dzieł polskiego symbolizmu.



13

CLAUDE - JOSEPH VERNET

1714-1789

Poranek (Widok portu o rannym brzasku), 1774

olej, płótno, 116 × 168 cm
przekazany przez Ministra Finansów, 1989
nr inw. M.Ob. 2569 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

W XVIII stuleciu dzieła Claude-Josepha Verneta były wysoko cenione, chętnie nabywano je u samego artysty lub za pośrednictwem agentów. Obraz ten pochodzi z kolekcji króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, którego międzynarodowa sława Verneta skłoniła do zakupu kilku prac artysty.

Vernet ukazywał naturę w całym jej bogactwie i różnorodności: od cichej poranki, przez burze i ulewne deszcze w godzinach popołudniowych, po malownicze zachody słońca. Cyklem zmieniającej się natury i upływającego czasu podporządkował artysta życie rybaków i wieśniaków, poławiaczy małż i przygodnych marynarzy, przybywających do malowniczych portów Lewantu. Artysta powtarzał lub interpretował na nowo swe pejzaże, przetwarzał znane motywy, zestawiając je na płótnach z fikcyjnymi często budowlami. Dzieła Verneta są sentymentalną, nastrojową interpretacją piękną i bogactwa natury. W pracach artysty dostrzec można również swoistą nutę nostalgii, jego porty jawią się często jako utracona Arkadia, refugia spokoju i bezpieczeństwa, wyraz marzenia człowieka o krainie wiecznej szczęśliwości.

W czasie II wojny światowej zaginął pendant do tego obrazu, pod tytułem Widok portu nocą, również pochodzący z kolekcji Stanisława Augusta.



14

ÉLISABETH-LOUISE VIGÉE LE BRUN

1755-1842

Portret kobiety w zawoju, 1793

olej, płótno, 84,4 × 73,7

dar Tadeusza Wierzejskiego, 1964

nr inw. M.Ob.1275 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Portret, wykonany ze swobodą i biegłością, nosi wiele cech znamienych dla twórczości znakomitej francuskiej malarki Élisabeth Vigée Le Brun. Idealizacja modelki, połączona z wyeksponowaniem jej indywidualnych rysów, starannie dobranym strojem i nakryciem głowy, tworzą spójną całość. Orientalny zawój na głowie portretowanej przypomina inne dzieła artystki z przełomu XVIII i XIX stulecia.

Obraz ten powstał w Wiedniu, gdzie malarka przebywała w latach 1793–1795, chroniąc się przed terrorem rewolucji francuskiej. Poznała tam liczne grono Polaków, a przede wszystkim odnowiła znajomość z księżną Izabelą z Czartoryskich Lubomirską, zamożną i wpływową arystokratką, która zamówiła u niej swój portret. W jej salonie spotkała Adama Kazimierza Czartoryskiego i jego córkę Marię Wirtemberską, których również sportretowała. Okres wiedeński obfitował w dużą liczbę wizerunków polskich arystokratów, z których część zachowała się do dziś w europejskich i amerykańskich muzeach.

Obraz „Portret kobiety w zawoju” pochodzi z dawnej kolekcji Przeździeckich w Warszawie, niestety, nie udało się dotychczas ustalić tożsamości portretowanej osoby.



15

WOJCIECH KORNELI STATTLER

1800-1875

Portret Alfreda i Adama Potockich, 1832

olej, deska, 154,4 × 113 cm

sygnowany p.d.: 'WS'

zakup, 1948

nr inw. MP 268 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Obraz przedstawia stryjecznych braci Adama (1822–1872) i Alfreda Potockich (1822–1889) w wieku dziesięciu lat. Chłopcy wychowywali się razem w zamku w Łańcucie. Na obrazie znajdują się blisko siebie i ubrani są w jednakowe stroje. Tłem jest Wielka Jadalnia łańcuckiej rezydencji, w której ustawiono sztalugi z portretem dwóch starszych sióstr Alfreda: Julii i Zofii Potockich. Wykorzystując motyw „obrazu w obrazie” artysta stworzył pełen czułości wizerunek rodzinny. Alfred patrzy na swoją siostrę Julię przedstawioną na portrecie, która „odwzajemnia” jego spojrzenie. Adam zaś jedną ręką obejmuje brata, a drugą trzyma na ramie obrazu, podkreślając więź łączącą rodzeństwo.

Malarz w tym obrazie posłużył się precyzyjnym rysunkiem i zrezygnował z silnego światłocienia. Zastosował harmonijną kolorystykę i gładką fakturę powierzchni malarskiej.

Należący do środowiska krakowskiej Szkoły Sztuk Pięknych Wojciech Korneli Stattler był autorem obrazów religijnych, historycznych i idealizowanych portretów.



16

ANTONI BRODOWSKI

1784-1832

Parys w czapce frygijskiej, 1813-1814

olej, płótno, 88 × 74

zakup, 1946

nr inw. MP 263 MNW

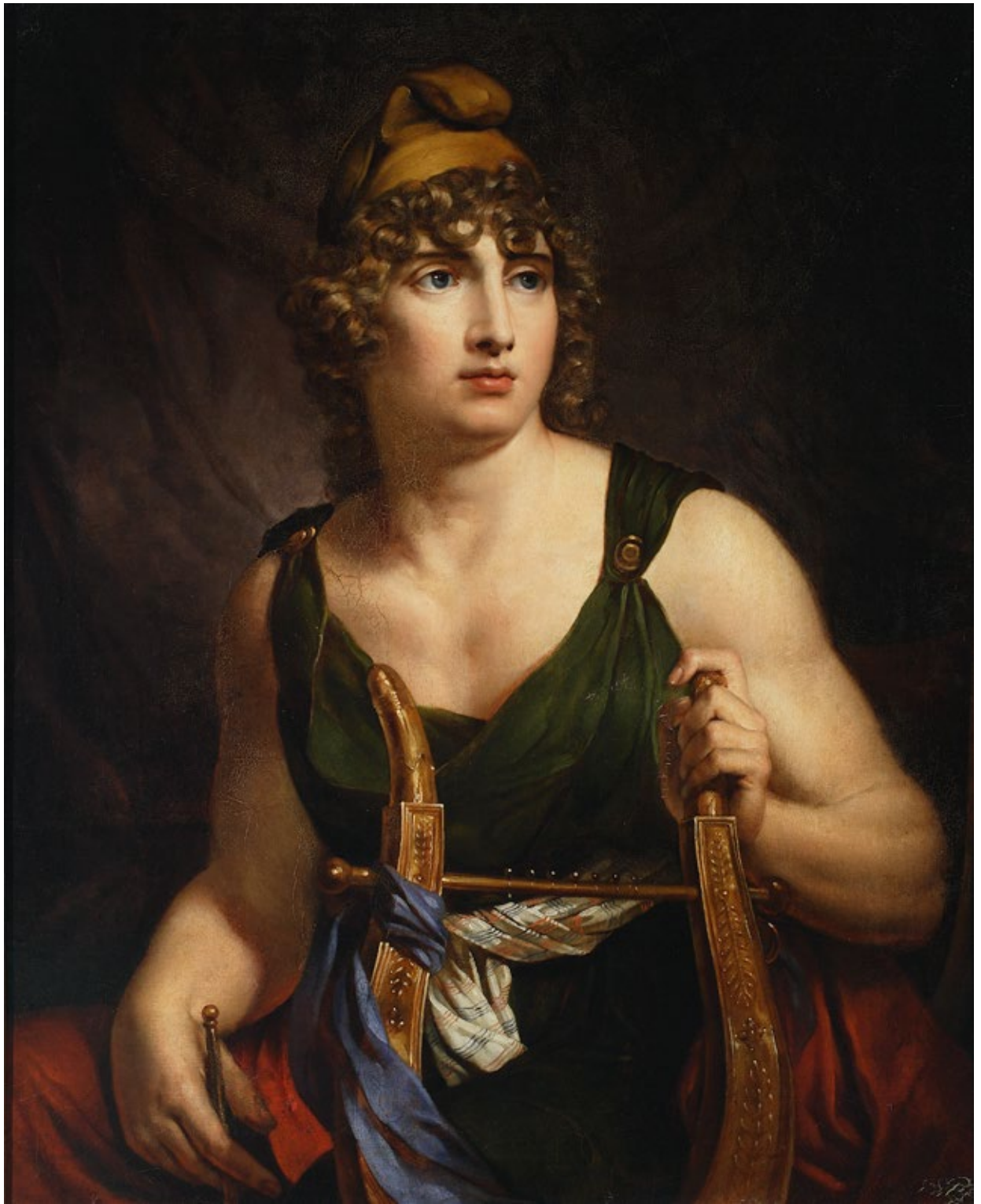
Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Pod koniec studiów w Paryżu Antoni Brodowski namalował obraz, przedstawiający królewicza trojańskiego Parysa. Młodzieniec ma na głowie czapkę frygijską, która w końcu XVIII wieku stała się jednym z symboli rewolucji francuskiej. To nakrycie głowy, podobnie jak trzymana przez Parysa lira, należą do jego tradycyjnych atrybutów. Dzieje Parysa opisał Homer w Iliadzie. Królewicz, z polecenia Zeusa, rozstrzygnął spór między trzema boginiami: Herą, Ateną i Afrodytą, uznając za najpiękniejszą z nich tę ostatnią. Afrodyta nagrodziła Parysa miłością pięknej Heleny, żony króla Sparty Menelaosa. Porwanie spartańskiej królowej wywołało wojnę, która doprowadziła do spustoszenia Troi.

Przedstawienie pędzla Brodowskiego wpisuje się w tradycyjną ikonografię greckiego bohatera. Dzieło przynależy do nurtu klasycystycznego i bardziej niż od wzorców antycznych zależne jest od współczesnego artysty malarstwa francuskiego. Obraz jest popisem umiejętności warsztatowych Brodowskiego. To ubrane w kostium antyczny studium anatomii ludzkiego ciała, charakteryzujące się precyzją rysunku, harmonią kolorytu i naturalnością światłocienia. Zgodnie z wymogami sztuki akademickiej malarz dążył do wygładzenia form i osiągnięcia idealnie gładkiej, lśniącej powierzchni malarskiej. O tym jak sprawnie Brodowski posługiwał się formułą artystyczną francuskiego akademizmu świadczy fakt, że Parys w czapce frygijskiej uchodził dawniej za dzieło samego Jacques-Louisa Davida.

Antoni Brodowski edukację artystyczną rozpoczął dosyć późno – dzięki stypendium Izby Edukacji Publicznej wyjechał na studia do Paryża i w 1811 roku został przyjęty do pracowni François Gérarda, wybitnego portrecisty, ucznia Jacques-Louisa Davida.



17

PIETER JANSZ. SAENREDAM

1597-1665

Widok wnętrza kościoła św. Bawona w Haarlemie, 1635

olej, deska 33,8 x 27,8 cm

sygnowany, datowany i opisany wewnątrz kompozycji: 'Anno - Pieter Saenredam fecit 1635.'

z Muzeum Polskiego w Rapperswilu, w MNW od 1929

nr inw. M.Ob.495 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Obraz Pietera Saenredama ukazuje wnętrze kościoła św. Bawona w Haarlemie. Uwagę zwraca ascetyczność wnętrza, pozbawionego wszelkich ozdób. Jedynie konstrukcja organów błyszczy złotem detali. Zaskoczenie mogą budzić postacie ludzi zajętych codziennymi czynnościami, bardziej przypominający turystów niż wiernych. Zreformowane kościoły utraciły bowiem sakralny charakter, stały się ogólnie dostępną własnością wspólnoty. Świątynią stawały się tylko na czas nabożeństw, poza tym były halą miejską używaną na zwykłe, świeckie potrzeby.

Kościół św. Bawona był najważniejszą budowlą miasta, powstawał przez ponad dwieście lat (od 1328 do 1538) i był powodem dumy mieszkańców Haarlemu. Lokalny patriotyzm był silnie rozwinięty w miastach holenderskich, które dbały o niezależność w ramach Republiki. Znaczenie tej budowli podkreśla również fakt, że zachowało się 12 obrazów Saenredama przedstawiających wnętrza tej świątyni oraz 24 rysunki artysty, będące szkicami przygotowawczymi tych kompozycji.



MAERTEN VAN HEEMSKERCK

1498-1574

Ecce Homo, tryptyk, 1544

olej, deska, 188,6 x 132,7 cm (kwatera centralna); 183,5 x 62,5 cm (lewe skrzydło); 183,5 x 64,8 cm (prawe skrzydło)
datowany na ramie: '1544'
w MNW od 1946
nr inw. M.Ob.595 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Tryptyk „Ecce Homo” to najsłynniejsze dzieło niderlandzkiego renesansu w Polsce. Jego autor, haarlemski malarz Maerten van Heemskerck spędził w Rzymie cztery lata (1532-1536) studiując starożytne ruiny i rzeźby oraz dzieła współczesnych mu artystów - przede wszystkim Michała Anioła i Francesco Salviati. Po powrocie konsekwentnie wzbogacał rodzimą twórczość o wątki italianizujące i antyczne. Powstały w 1544 roku Tryptyk Ecce Homo jest niezwykle harmonijną syntezą tego nowego stylu: recepcję sztuki włoskiej dokumentuje scena środkowa, zaś realistyczną tradycję niderlandzką podziwiamy w mistrzowskich portretach donatorów na skrzydłach bocznych.

Jan van Drenckwaerd, ważny urzędnik miejski w Dordrechcie, zamówił to dzieło u Heemskercka jako epitafium dla siebie i swojej drugiej żony, Margarethy de Jonge van Baertwyck, zmarłej w 1542 roku. Małżonkowie ukazani zostali w modlitewnych pozach, na klęcznikach (na których widnieją ich herby), w wiecznej kontemplacji sceny Ecce Homo. Donatorom towarzyszą święci patronowie z charakterystycznymi atrybutami: św. Jana Ewangelisty z kielichem napełnionym trucizną oraz św. Małgorzaty z otwartą księgą Pisma Świętego i krzyżem. Ich postacie stworzone zostały w manierze italianizującej, z charakterystycznym efektem "mokrych szat", który wydobywa kształty ciał. Ci sami święci namalowani są również na rewersach skrzydeł tryptyku w formule en grisaille, czyli w jednobarwnej, szarobrazowej skali barw - jako fikcyjne kamienne rzeźby. Oryginalna, rzeźbiona w drewnie rama zdobiona jest pilastrami z kandelabrowym ornamentem, motywami emblematycznymi i dewizą rodziny fundatora Espoir confort Drenckwaert (Nadzieja pociechą Drenckwaertów) podtrzymują łuk iluzjonistycznego, kasetonowego sklepienia.



SANDRO BOTTICELLI, WŁAŚCIWIE ALESSANDRO FILIPEPI

1445-1510

Madonna z Dzieciątkiem, świętym Janem Chrzcicielem i aniołem

tempera, deska; tondo 11 x 108 cm

nr inw. M.Ob.607

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Botticelli, autor słynnych „Primavery” i „Narodzin Wenus” zasłynął też jako malarz Madonn. Źródłem jego sławy jako madonniere są przede wszystkim tonda. Podporządkowane zasadzie symetrii, wpisane w okrąg kompozycje uosabiają renesansową harmonię. U źródeł tak trudnego malarsko kształtu podłoża leży tokańska tradycja okrągłych desco da parto – malowanych tac, ofiarowanych matkom po narodzinach pierwotnego potomka.

Madonnie z Dzieciątkiem towarzyszą młodzieńczy św. Jan z krzyżem i anioł. Gest św. Jana wskazującego na Dzieciątko to zapowiedź męczeńskiej śmierci Zbawiciela. Interpretacji dopełnia obecność dwóch ksiąg: otwartej trzymanej przez anioła i zamkniętej, leżącej na ołtarzu. Kartkowany przez anioła, jakby w poszukiwaniu proroctwa o odkupieniu ludzkości tom, to Stary Testament. Nowy Testament, opisujący świat po przyjściu Chrystusa jest jeszcze zamknięty: Słowo czeka na wypełnienie. Symbolika maryjna obrazu sprzyja kontemplacji uczestnictwa Marii w dziejach Odkupienia. Krzaki róż, przeświecane bladym światłem, symbolizują jej czystość, a otwierająca się na niebo brama – dziewictwo. Róże i brama to spopularyzowane dzięki litanii loretańskiej emblematy Marii.



20

JAN MATEJKO

1838-1893

Zawieszenie dzwonu Zygmunta na wieży katedry w Krakowie w 1521 roku (Dzwon Zygmunta), 1874

olej, deska, 94 × 189 cm

w MNW od 1949

nr inw. MP 441 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Po klęsce powstania styczniowego Jan Matejko stworzył szereg obrazów, które ukazywały świetność dawnej Rzeczypospolitej. Artysta szczególnym sentymentem darzył epokę renesansu, a dzwon Zygmunta, rozbrzmiewający z katedry na Wawelu, postrzegał jako symbol tamtych czasów. Jego dźwięk przez stulecia towarzyszył doniosłym wydarzeniom w życiu narodu, także w okresie niewoli. Przedstawiona na obrazie scena wydobywania z formy oraz poświęcenia dzwonu ufundowanego przez króla Zygmunta I Starego rozgrywa się u stóp nieistniejącej dziś Bramy Wiślniej w Krakowie. W tle widnieją zarysy zamku i katedry na Wawelu. Uczestniczy w niej król, który stoi na podium pod baldachimem, królowa Bona z dziećmi Izabelą i Zygmuntem Augustem oraz dostojnicy państwowi, m.in. wojewoda krakowski Piotr Kmita (w zielonej szacie). Na stopniach podium siedzi błazen królewski Stańczyk. Późniejszy biskup krakowski Jan Chojęński dokonuje aktu poświęcenia dzwonu; obok niego stoi biskup poznański Jan Lubrański. Po prawej stronie akcją wydobywania dzwonu z formy kieruje jego twórca – ludwisarz z Norymbergi Hans Beham. Pracy robotników przygląda się lutnika królewski

Valentin Bakfark. Tuż przed nim widać rzeźbiarza i architekta królewskiego Bartolomea Berrecciego (ze zwojem w ręce). Nasilona ekspresja w ujęciu grupy robotników, z wysiłkiem ciągnących liny, kontrastuje z hieratycznym spokojem dostojników obserwujących ich pracę.

Uroczysty charakter przedstawionej sceny podkreśla kolorystyka obrazu, skrzęty się bogactwem barw, oddający olśniewający przepych dworskich strojów. Obecność wśród uczestników ceremonii artystów (Bakfark, Berrecci), wybitnych humanistów (Lubrański), miłośników i mecenasów sztuki oraz nauki (Kmita, Chojęński, wspomniany Lubrański) świadczy o rozkwicie polskiej kultury w okresie renesansu.

„Dzwon Zygmunta” to jedno z tych dzieł, Jana Matejko to jedno z tych dzieł artysty, które są nie tylko ilustracją historycznego wydarzenia, ale jednocześnie apoteozą państwa i narodu – zbiorowości, która przeżywała złoty wiek pod panowaniem Jagiellonów.



DAVID VINCKBOONS

ok. 1576 - 1631-33

Pejzaż parkowy z grupą myśliwych prezentujących damom trofea, ok. 1610

olej, deska, 89 x 144 cm

zakup w 1946.

nr inw. M.Ob.834 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Pośród leśnej gęstwiny, na brzegu rzeki, dwóch elegancko ubranych mężczyzn z dumą prezentuje swoim towarzyszkom upolowane zwierzęta. Na dalszym planie w prześwicie koron drzew widoczne są zabudowania pobliskiego miasteczka. Obraz ukazuje typową konstrukcję manierystycznego krajobrazu, w którym z bliska ujęty pierwszy plan z realistycznie oddanymi roślinami, przeciwstawiony zostaje odległej panoramie, wciągającej wzrok widza daleko w głąb obrazu. Strefy zacienione skonstrastowane są ze strefami jasnego światła.

Obraz jest dziełem Davida Vinckboonsa, malarza pochodzenia flamandzkiego, który we wczesnej młodości wraz z rodzicami opuścił ogarniętą wojną Południowe Niderlandy i osiadł w Amsterdamie. Obraz warszawski, namalowany ok. 1610 roku, powstał w bezpieczeństwie wolnego kraju, reprezentując równocześnie całe bogactwo artystycznego dziedzictwa dawnej ojczyzny. Znamienny dla Vinckboonsa jest drobiazgowy, wirtuozerski styl w oddawaniu listowia o nieskończonej wręcz różnorodności, a zarazem jubilerskiej precyzji. Ze względu na swą harmonijną kompozycję, kunsztowną fakturę i wirtuozerską technikę obraz warszawski uznany jest za jeden z najwybitniejszych przykładów pejzaży Vinckboonsa.



22

MARINUS CLAESZOOM VAN REYMERSWAELE

ok. 1490/1495-ok. 1546/1556

Poborcy podatkowi, 1. poł. XVI wieku

olej, deska, 81,7 x 65,5 cm

zakup w 1924.

nr inw. M.Ob.592 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

„Poborcy podatków” Marinusa van Reymerswaele to dzieło o wymowie dydaktycznej, piętnujące chciwość i korupcję. Ukazuje wnętrze kantoru urzędnika miejskiego, zapisującego wysokość przekazywanej mu sumy. Okulary na jego nosie mają podkreślać skrupulatność i jasność osądu. Obok niego siedzi mężczyzna będący poborcą podatków, którego twarz wykrzywia grymas złości. Palcem wskazuje na księgę rachunkową, gdzie uczciwie rozliczana jest kwota zebranych przez niego opłat. Zapewne jego towarzysz pozostał głuchy na propozycję korupcji. Eleganckie czerwone nakrycie głowy uczciwego urzędnika, nawiązuje do mody burgundzkiej z początku XV wieku i było już archaiczne w czasach powstania obrazu.

Marinus, poza uprawianiem malarstwa, piastował również funkcję urzędnika miejskiego, znane mu były nie tylko procedury, ale i dokumenty, które być może sam sporządzał. Inskrypcje w księdze zawierają fragmenty aktualnych rachunków z archiwów miejskich Reymerswaele. Sygnet na palcu urzędnika wyobraża herb miasta Reymerswaele, które jeszcze za życia artysty zalane zostało wodami oceanu i dziś nie istnieje.

Obraz jest autorską repliką kompozycji znajdującej się w Luwrze, na co wskazuje bogata ekspresja rysunku i doskonała kompozycja kolorystyczna. Obecność sygnetu z herbem miasta stanowi rzadkość pośród pozostałych wersji tej kompozycji.



23

ROELANT SAVERY

1576-1639

Arka Noego, lata 20. XVII wieku

olej, płótno, 174,5 x 212 cm

sygnowany i datowany l.d.: 'ROELANT. SAVERY.FE .162(?)'

zakup w 1956

nr inw. M.Ob.579 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

W konstruowaniu wizji wszelkiego stworzenia w „Arce Noego”, Roelant Savery wykorzystał doświadczenia i obserwacje z pobytu na dworze cesarza Rudolfa II w Pradze. Pomimo, że dzieło namalowane zostało już po powrocie malarza do Utrechtu, wypełniają je wizerunki zwierząt z cesarskiej menażerii. Obok rodzimych krów, koni czy lisa są tu słonie, strusie i lwy, a nawet niebywale rzadki, egzotyczny ptak dodo pochodzący z Mauritiusa (skryty za figurą rogatego wołu) oraz kazuar zamieszkujący Nową Gwineę i północno-wschodnią Australię. Artysta miał możliwość szkicowania z natury egzotycznych okazów oraz studiowania roślin w atlasach botanicznych, gromadzonych w monarszej bibliotece.

Ówczesna moda na kolekcjonowanie wszelkich wytworów przyrody stanowiła dodatkową inspirację dla artystów chcących oddać piękno natury w całej jej różnorodności. Pokażny zbiór naturaliiów zapełniał również kunstkamerę czyli komnatę osobliwości Rudolfa II. Biblijne tematy, takie jak „Arka Noego” czy „Adam i Ewa w raju” dawały artystom pretekst do ukazywania bogactwa ziemskiej flory i fauny.

Animalistyczne kompozycje Saverya zapoczątkowały rozwój samodzielnego gatunku malarskiego, który wyodrębnił się w drugiej połowie XVII wieku w sztuce holenderskiej i flamandzkiej. Sceny ze zwierzętami były przedstawiane już bez biblijnych odniesień, chętnie ukazywano na przykład polowania.



24

JAN WELLENS DE COCK

1506-1527

Kuszenie świętego Antoniego, po 1523

olej, deska, 45 x 57 cm
dar z 1938.
nr inw. M.Ob.2704 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Temat "Kuszenia świętego Antoniego" był bardzo popularny w sztuce niderlandzkiej na początku XVI wieku, w epoce religijnych niepokojów, ale także popularności dzieł Hieronymusa Boscha wypełnionych fantastycznymi wizjami demonicznych postaci. Św. Antoni prawie całe swoje życie spędził na pustyni, oddany modlitwie, postom i czuwaniu, gdzie doświadczał licznych pokus ze strony pojawiających się przed nim demonów. Pojawiają się ona na obrazie, a główną bohaterką kuszenia jest piękna kobieta w modnym stroju, jadąca na grzbiecie potwora, ze złotym naczyniem w dłoniach. To personifikacja jednego z grzechów głównych – Luxurii czyli Nieczystości, z symbolicznym pucharem pożądania, w ujęciu podobnym do wyobrażeń Wielkiej Nierządnicy Babilonu z "Apokalipsy" świętego Jana. Pożar miasteczka widoczny spoza bryły kościoła w tle intensyfikuje jeszcze utrapienia pustelnika. Pośród ataków piekielnych mocy znajduje on jednak ucieczkę i pomoc w wyobrażeniu Ukrzyżowanego Chrystusa i w Biblii, którą trzyma w ręce.

Jan Wellens de Cock był jednym z najwcześniejszych naśladowców dzieł Boscha. Malował temat "Kuszenia świętego Antoniego" wielokrotnie, zawsze ukazując swego bohatera w malowniczym pejzażu, w którym zazwyczaj powraca motyw dziwnego, starego drzewa o dramatycznie poskręconych konarach.



REGULAMIN

aukcji dobroczynnej pod nazwą „Skarby Muzeum Narodowego w Warszawie” („Regulamin”)

§ 1 POSTANOWIENIA WSTĘPNE

1. Organizatorem aukcji dobroczynnej pod roboczą nazwą „Skarby Muzeum Narodowego w Warszawie”, zaplanowanej na dzień 19.09.2022 r. o godz. 19.00 w gmachu głównym Muzeum Narodowego w Warszawie przy ul. Jerozolimskie 3 (00-495 Warszawa) („Aukcja”), jest Stowarzyszenie Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie z siedzibą w Warszawie (00-697), przy al. Jerozolimskich 59, wpisane do rejestru przedsiębiorców oraz rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej prowadzonych przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000284869, NIP: 7010095649, REGON: 14119802700000 („Stowarzyszenie”).

2. Przedmiotem Aukcji jest oferowanie dla licytantów „adopcji” wybranych przez Stowarzyszenie dzieł sztuki, zgromadzonych w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie („Muzeum”). Przez „adopcję” poszczególnych dzieł sztuki zgromadzonych w Muzeum, rozumie się umieszczenie imienia, nazwiska, pseudonimu lub firmy Zwycięzcy („Zwycięzca” zdefiniowany w § 3 ust. 7 Regulaminu poniżej) na tablicy informacyjnej, umieszczonej obok danego dzieła sztuki w Gmachu Muzeum („Adopcja”), wedle jednego z dwóch poniższych wzorów:

a) „Patronat nad obrazem Jacka Malczewskiego „Autoportret w zbroi” objęli/objęła/objął Państwo/Firma/Pani/Pan X”.

lub

b) „Obraz Jacka Malczewskiego „Autoportret w zbroi” został zaadoptowany przez Państwa/Firmę/Panią/Pana X”.

3. Obok tekstu na tablicy, Muzeum może umieścić dodatkowo logotyp firmy Zwycięzcy, gdy wylicytowana kwota przekroczy 10.000 (dziesięć tysięcy złotych) złotych.

4. Adopcja nie może być rozumiana, jako przeniesienie własności, najem, użyczenie czy też udzielenie licencji prawno-autorskiej do dzieła sztuki lub jako jakiegokolwiek inna, podobna czynność prawna.

5. Dzieła sztuki będą adoptowane na okresy roczne, z możliwością przedłużenia okresu Adopcji o rok przez Zwycięzcę (zdefiniowany w § 3 ust. 7 Regulaminu poniżej), jeżeli Zwycięzca zapłaci dodatkowo kwotę 5.000 złotych (pięć tysięcy złotych) za przedłużenie Adopcji na rachunek Stowarzyszenia i jednocześnie złoży Stowarzyszeniu oświadczenie o przedłużeniu Adopcji przed upływem pierwotnego, rocznego okresu Adopcji.

6. W trakcie Adopcji, Stowarzyszenie dołoży starań, aby eksponować zaadoptowane dzieło sztuki dla szerokiej publiczności na terenie Gmachu Muzeum, za wyjątkiem sytuacji, w których adoptowane dzieło sztuki zostanie wypożyczone na wystawę czasową w innych muzeach lub galeriach. W wypadku wypożyczenia adoptowanego dzieła sztuki, Stowarzyszenie dołoży starań, aby adoptowanemu dziełu sztuki towarzyszyła podczas wypożyczenia taka sama tablica informacyjna jak w Gmachu Muzeum w przeciwnym razie okres Adopcji ulegnie odpowiedniemu przedłużeniu albo zostanie zaproponowane alternatywne dzieło sztuki do Adopcji.

7. Katalog wybranych przez Stowarzyszenie dzieł sztuki przeznaczonych do Adopcji, stanowi Załącznik nr 1 do Regulaminu („Obiekt”).

8. Dochód uzyskany z Aukcji zostanie przeznaczony na cele statutowe Stowarzyszenia.

§ 2 WARUNKI UCZESTNICTWA

1. Uczestnikiem Aukcji może być każda osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną („Uczestnik”).

2. Aukcja ma charakter publiczny, a podawane ceny Adopcji są jawne i dostępne dla Uczestników. Licytacja poszczególnych Adopcji odbywa się ustnie lub przy użyciu przyrządów elektronicznych lub przez dedykowaną aplikację.

3. Niedopuszczalne są jakiegokolwiek działania, które utrudniałyby, destabilizowałyby lub uniemożliwiłyby należyte przeprowadzenie Aukcji.

4. Uczestnik Aukcji przystępując do licytacji potwierdza i oświadcza, że:

- akceptuje treść niniejszego Regulaminu,
- spełnia warunki przewidziane w § 2 ust. 1 Regulaminu powyżej.

c. wyraża zgodę na przetwarzanie jego danych osobowych w celu i zakresie wskazanym w Regulaminie.

§ 3 PRZEBIEG AUKCJI

1. Przed przystąpieniem do licytacji, prowadzący licytację przedstawia Uczestnikom podstawowe zasady Aukcji (w tym zasady Adopcji) i prezentuje Obiekty przeznaczone do Adopcji.

2. Dla każdej Adopcji zostanie ustalona kwota minimalna (wywoławcza).

3. Stowarzyszenie nie przewiduje w toku postępowania aukcyjnego obowiązku zapłaty wadium.

4. Prowadzący licytację otworzy każdą z licytacji poprzez wskazanie kwoty minimalnej (wywoławczej) dla danej Adopcji.

5. Każdemu Uczestnikowi przysługuje prawo wylicytowania więcej niż jednej Adopcji.

6. Oferta złożona w toku licytacji przestaje wiązać Uczestnika, gdy inny Uczestnik złoży ofertę korzystniejszą (wyższą).

7. Poszczególną licytację Adopcji wygrywa ten Uczestnik, który wskutek trzykrotnego wywołania jego postąpienia z najwyższą ofertą pieniężną, złoży w efekcie ofertę najkorzystniejszą („Zwycięzca”). Zawarcie umowy dotyczącej Adopcji, następuje z chwilą udzielenia przybiccia pod warunkiem nie złożenia przez Muzeum Stowarzyszeniu sprzeciwu do zawarcia umowy w terminie 3 dni roboczych od daty aukcji, z zastrzeżeniem § 4 ust. 1 Regulaminu poniżej. Zwycięzca nie posiada prawa do przeniesienia swoich praw z umowy na osoby trzecie. W razie skutecznego złożenia sprzeciwu przez Muzeum umowa ze Zwycięzcą dotycząca Adopcji nie dochodzi do skutku, a Zwycięzca nie przysługują żadne roszczenia z tytułu wygrania licytacji, nie jest też zobowiązany do zapłaty wylicytowanej kwoty.

8. Potwierdzeniem zawarcia umowy dotyczącej Adopcji, jest formularz stanowiący Załącznik nr 2 do niniejszego Regulaminu.

9. Zwycięzca wedle swojego wyboru:

a) może zgłosić chęć otrzymania biletu dla dwóch osób, ważnego przez 365 dni od daty otrzymania, uprawniającego do bezpłatnego wstępu do gmachu głównego oraz innych oddziałów Muzeum Narodowego w Warszawie albo;

b) zgłosić chęć umieszczenia swojego imienia i nazwiska, pseudonimu lub firmy oraz wizerunku zaadoptowanego Dzieła na stronie internetowej Stowarzyszenia z informacją o Adopcji.

na formularzu stanowiącym Załącznik nr 2 do niniejszego Regulaminu.

na formularzu w Serwisie Aukcyjnym.

10. Zwycięzca niezwłocznie po zakończeniu Aukcji, przekaze Stowarzyszeniu następujące dane:

a) imię i nazwisko, pseudonim lub firmę Zwycięzcy;

b) adres e-mail lub numer telefonu;

c) PESEL lub NIP;

na formularzu stanowiącym Załącznik nr 2 do niniejszego Regulaminu.

11. Stosownie do treści art. 38 pkt 11) ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, Zwycięzcy nie przysługuje prawo odstąpienia od zawartej umowy w wyniku licytacji.

12. Uczestnik jest w pełni odpowiedzialny za składane przez siebie oferty podczas licytacji, które nie powinny być składane w sposób lekkomyślny, omyłkowy lub też bez zapoznania się i rozumienia konsekwencji złożenia oferty zgodnie z niniejszym Regulaminem i powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.

§ 4 PŁATNOŚCI

1. Adopcja Obiektu oraz rozpoczęcie rocznego okresu Adopcji, następuje w dniu umieszczenia tablicy informacyjnej przy Obiekcie, nie wcześniej jednak niż w dniu dokonania płatności pełnej kwoty odpowiadającej zwycięskiej ofercie pieniężnej i nie później niż 1 października każdego roku, a okres adopcji trwa do 30 września roku następnego wyjątkiem sytuacji, o której mowa w § 2 ust. 6.

• Zwycięzca obowiązany jest wpłacić cenę za wylicytowaną Adopcję w terminie 14 dni od dnia, w którym udzielono przybiccia, na rachunek bankowy Stowarzyszenia, prowadzony w Banku PKO BP S.A. o numerze 58 1020 1156 0000 7202 0081 7460, wskazując w tytule przelewu nazwę wylicytowanego Obiektu do Adopcji.

2. Zwycięzca obowiązany jest wpłacić kwotę za wylicytowaną Adopcję w terminie 14 dni od dnia, w którym udzielono przybiccia, na rachunek bankowy prowadzony w Banku mBank S.A. o numerze PLN 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002, wskazując w tytule przelewu nazwę wylicytowanego Obiektu do

Adopcji.

3. Za moment dokonania płatności, uznaje się dzień uznania powyższego rachunku bankowego.

4. W przypadku niedokonania zapłaty kwoty za wycycytowaną na Aukcji Adopcję w terminie 14 dni od dnia, w którym udzielono przybicia, Stowarzyszenie uprawnione jest do odstąpienia zawartej umowy, w terminie 3 miesięcy od dnia upływu terminu na dokonanie zapłaty, za uprzednim wezwaniem do zapłaty.

§ 5 REKLAMACJE

1. Reklamacje dotyczące przebiegu lub przeprowadzenia Aukcji lub Adopcji, Uczestnik lub Zwycięzca ma prawo zgłaszać w terminie 30 dni od dnia zakończenia Aukcji, przesyłając zgłoszenie reklamacyjne w formie elektronicznej na adres e-mail Stowarzyszenia: stowarzyszenie@przyjacielemnw.pl wpisując w temacie wiadomości słowo „REKLAMACJA”.

2. Reklamacje zgłoszone po upływie terminów wskazanych w § 5 ust. 1 niniejszego Regulaminu powyżej, nie będą rozpatrywane.

3. Reklamacje powinny zawierać dane pozwalające na identyfikację osoby składającej reklamację, opis zdarzenia stanowiącego podstawę reklamacji oraz sprecyzowane żądanie.

4. Reklamacje zostaną rozpatrzone przez Stowarzyszenie w terminie 30 dni od daty wpłynięcia reklamacji. Odpowiedź zostanie udzielona w takiej samej formie, w jakiej została zgłoszona reklamacja.

5. Jeżeli Stowarzyszenie nie udzieliło odpowiedzi na reklamację w terminie, o którym mowa w ust. 4, uważa się, że uznało reklamację.

6. Stowarzyszenie informuje o możliwości użycia platformy ODR w celu skorzystania z posażdowych sposobów rozpatrywania reklamacji i dochodzenia roszczeń oraz zasadach dostępu do tych procedur na platformie pod adresem [www http://ec.europa.eu/consumers/odr/](http://ec.europa.eu/consumers/odr/).

§ 6 OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH

1. Stowarzyszenie Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie z siedzibą w Warszawie (00-697), przy al. Jerozolimskich 59, wpisane do rejestru przedsiębiorców oraz rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej prowadzonych przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000284869, NIP: 7010095649, REGON: 14119802700000, informuje niniejszym, że jest administratorem danych osobowych Uczestników będących osobami fizycznymi. Numer kontaktowy do Stowarzyszenia: tel. 570 105 177.

2. Dane osobowe Uczestników przetwarzane są w celach:

a) realizacji zobowiązań opisanych w Regulaminie;

b) obsługi, dochodzenia i obrony w razie zaistnienia roszczeń Stowarzyszenia lub Uczestnika.

3. Podstawą prawną przetwarzania przez Stowarzyszenie danych osobowych Uczestników w celach wskazanych w ust. 3 powyżej jest prawnie uzasadniony interes administratora.

4. Dane osobowe Uczestników mogą być ujawniane przez Stowarzyszenie partnerom oraz podmiotom z nim współpracującym (odbiorcom) na podstawie umów powierzenia przetwarzania danych, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie ochrony danych osobowych, w szczególności podmiotom świadczącym usługi kadrowe, płacowe, archiwizacyjne, rachunkowe, podatkowe..

5. Dane osobowe Uczestników przetwarzane są przez okres niezbędny do realizacji Aukcji zgodnie z Regulaminem, a także do czasu wygaśnięcia roszczeń.

6. Uczestnikowi przysługuje prawo do żądania od Stowarzyszenia dostępu do podanych danych osobowych, ich sprostowania np. w sytuacji, gdy są nieprawidłowe lub niekompletne, a także ich usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, jak również prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych oraz prawo do przeniesienia danych do innego administratora, a także prawo do odwołania wyrażonej uprzednio zgody na przetwarzanie danych osobowych w każdym momencie. Odwołanie zgody nie wpłynie na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody, przed jej wycofaniem.

7. Uczestnikowi przysługuje prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

8. Podanie przez Uczestnika danych osobowych jest niezbędne do realizacji

celów, o których mowa w ust. 3 powyżej. Odmowa podania przez Uczestnika danych osobowych uniemożliwi realizację nabytych uprawnień w toku licytacji.

§ 7 POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Regulamin Aukcji dostępny jest:

a) na stronie internetowej Stowarzyszenia pod adresem www.przyjacielemnw.pl;

b) w siedzibie Stowarzyszenia;

c) w widocznym miejscu podczas Aukcji.

2. Stowarzyszenie jest uprawnione do zmian treści niniejszego Regulaminu, za poszanowaniem praw nabytych przez Uczestników. Ewentualne zmiany treści niniejszego Regulaminu, wchodzą w życie

z chwilą ich opublikowania na stronie internetowej Stowarzyszenia pod adresem www.przyjacielemnw.pl.

3. Załączniki 1., 2. i 3., stanowią integralną część niniejszego Regulaminu.

• wygaśnięcie, niewykonanie lub opóźnienie w wykonaniu zobowiązań łączących Stowarzyszenie z podmiotami trzecimi, a niezbędnych do realizacji niniejszego Regulaminu, jeżeli pozostają w tym samym łańcuchu transakcji co niniejszy Regulamin lub Aukcja;

Załącznik nr 1 do Regulaminu

OBIEKTY:

DZIEŁA SZTUKI:

1. FRANCISZEK ŻMURKO, Z ROZKAZU PADYSZACHA, 1888

2. PER KRAFT, PORTRET KRÓLA STANISŁAWA AUGUSTA W KIRYSIE, OK. 1767

3. MARCELLO BACCIARELLI, PORTRET STANISŁAWA AUGUSTA Z KLEPSYDRĄ, 1797

4. GEORG FRIEDRICH KERSTING, HAFCIARKA, 1817

5. JÓZEF CHEŁMOŃSKI, BOCIANY, 1900

6. PAUL SIGNAC, ANTIBES - RANEK, 1914

7. FERDYNAND RUSZCZYK, STARY DOM, 1903

8. JACEK MALCZEWSKI, ŚMIERĆ ARTYSTY, 1909

9. JACEK MALCZEWSKI, SIŁA ŹRÓDŁA (ZATRUTA STUDNIA), 1914

10. JACEK MALCZEWSKI, TRYPTYK "IDŹ NAD STRUMIENIE", 1910

11. JÓZEF MEHOFFER, SŁÓŃCE MAJOWE, 1911

12. WŁADYSŁAW PODKOWIŃSKI, SZAŁ, 1893

13. CLAUDE-JOSEPH VERNET, PORANEK (WIDOK PORTU O RANNYM BRZASKU), 1774

14. ELISABETH-LOUISE VIGEE LE BRUN, PORTRET KOBIETY W ZAWOJU, 1793

15. WOJCIECH KORNELI STATTLER, PORTRET ALFREDA I ADAMA POTOCKICH, 1832

16. ANTONI BRODOWSKI, PARYS W CZAPCE FRYGIJSKIEJ, OK. 1813-1814

17. PIETER JANSZ. SAENREDAM, WIDOK WĘTRZA KOŚCIOŁA ŚW. BAWONA W HAARLEMIE, 1632

18. MAERTEN VAN HEEMSKERCK, TRYPTYK ECCE HOMO, 1544

19. SANDRO BOTICELLI, MADONNA Z DZIECIĄTKIEM, ŚWIĘTYM JANEM CHRZCICIELEM I ANIOŁEM, OK. 1480-1510

20. JAN MATEJKO, ZAWIESZENIE DZWONU ZYGMUNTA NA WIEŻY KATEDRY W KRAKOWIE W 1521 ROKU, 1874

21. DAVID VINCKBOONS, KRAJOBRAZ PARKOWY, OK. 1610

22. MARINUS VAN REYMERSWAELE, POBORCY PODATKÓW, 1 POL. XVI WIEKU

23. ROELANT SAVERY, ARKA NOEGO, LATA 20. XVII W.

24. JAN WELLENS DR COCK, KUSZENIE ŚW. ANTONIEGO (JACOBUS DE VORAGINE, LEGENDA AUREA, VITAE PATRUM), PO 1523

Załącznik nr 2 do Regulaminu

Dotyczy Aukcji dobroczynnej „Skarby Muzeum Narodowego w Warszawie” z _____ r.

Obiekt wylicytowany do Adopcji na roczny okres (z możliwością przedłużenia o rok za cenę 5.000 PLN):

.....

Nabywca (imię i nazwisko/pseudonim/nazwa firmy):

.....

.....

PESEL lub NIP:

.....

Adres mailowy lub telefon:

.....

Wylicytowana kwota :

słownie:

Zgłaszam chęć nieodpłatnego:

otrzymania biletu dla dwóch osób, ważnego przez 365 dni od daty otrzymania, uprawniającego do bezpłatnego wstępu do gmachu głównego oraz innych oddziałów Muzeum Narodowego w Warszawie;	☐
umieszczenia mojego imienia i nazwiska, pseudonimu lub firmy oraz wizerunku zaadoptowanego Dzieła na stronie internetowej Stowarzyszenia z informacją o Adopcji.	☐

Ja niżej podpisan-y/-a, zobowiązuje się do wpłaty kwoty za wylicytowany Obiekt w terminie czternastu dni, na rachunek bankowy o numerze _____, prowadzony w banku _____ S.A.

Wyrażam również zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zgodnie z treścią regulaminu Aukcji, z którym zapoznałem się przed Aukcją.

Dokument sporządzono w dwóch egzemplarzach, po jednym dla Zwycięzcy i Stowarzyszenia.

Data i podpis Zwycięzcy oraz przedstawiciela Stowarzyszenia:



UL. PIĘKNA 1A, 00-477 WARSZAWA, TEL.: 22 163 66 00. E-MAIL: BIURO@DESA.PL

DESA.PL